

Sam Oomen Foto Cor Vos

haal over zijn gevallen jeugdheld Jonathan Boyer en Willie Verheghe hoorde Wout en Fabio praten over *de oorlog*, die daarmee zelfs is opgerukt naar de kolommen van *De Muur*. Columnist Karsten Kroon herinnert zich zijn sponsor Oleg Tinkov, oligarch.

We wensen je met dit nummer een paar vredige uurtjes.

John Kroon, Peter Ouwerkerk,
Mart Smeets en Bert Wagendorp

In dit nummer

10

WILLIE VERHEGGHE

DE KAMPIOEN EN DE OORLOG

'Terwijl Oekraïne kreunt en bloedt herleidt
Wout voor de micro de koers tot pure bijzaak'

68

ERIK BROUWER

DE IJSMAKER VAN GELATERIA CHOCOLOCO

De val en de wedergeboorte
van Ricardo Riccò

12

FRANK HEINEN

ALS JE HIER NIET VAN GENIET, BEN JE NIET GESCHIKT OM VAN DE SPORT TE HOUDEN

De Strade Bianche is een van de mooiste koersen
in het moderne wielrennen – of het nu een
monument is of niet

82

SAM PLANTING
THOMAS SIJTSMA

OP ZOEK NAAR DE BESTE SPRINTTREIN OOI

Cavendish c.s. of Kittel c.s. of Petacchi c.s.?
Niet: Cipollini c.s.

44

BART JUNGSMANN

DUMOULIN WIL WEER DE TOM VAN GIRO 2017 WORDEN

Hij won de roze trui en verloor daarna het plezier
in het wielrennen. Nu is hij terug en gaat zijn
geluk opnieuw in Italië beproeven

96

WIEP IDZENGA

EVERY PICTURE TELL A STORY (37)

Giro d'Italia, 2010: de dag waarop
Cadel Evans een winnaar werd

118

COR VOS

BRIGADIER KODAK

Origineel juichen

150

KARSTEN KROON

OLEG DE OLIGARCH

'Hoe weet ik dat ik gelijk heb en mijn
Russische kameraden ongelijk?'

126

RUURD EDENS

WAT ER GEBEURDE TOEN JONATHAN BOYER GEEN COUREUR MEER WAS

De eerste Amerikaanse renner in de Tour zet
zich in voor de wielersport in Afrika, maar er
kleeft ook een smet aan hem

151

BERT WAGENDORP

LETTERKNECHTEN

Boeken over Thomas De Gendt; Deceuninck –
Quick-Step; Belgische wereldkampioenen;
Raphael Geminiani; wielertweeallen in de
spotlights; Frank Vandenbroucke

136

NANDO BOERS

BEROEP WIELRENNER DEEL 38: SAM OOMEN

'Als je een goede klimmer wil zijn,
moet je veel gaan klimmen'

156

KOPGROEP

AUTEURS BIOGRAFIEËN

OEKRAÏNE IN DE VLAAMSE VOORJAARSKOERSEN

DE KAMPIOEN EN DE OORLOG

– Wout van Aert wint de Omloop Het Nieuwsblad –

De kampioen is heel even Churchill
wanneer hij het vredesteek maakt en
in Ninove zegevierend over de meet rijdt,
het trainingslabeur van Alicante beloond.

Wat later komt de nationale driekleur uit de hoek
als nooit voorheen: een renner die ongeremd
tegen de terreur van een Kremlin-tiran ingaat
is niet alledaags, terwijl Oekraïne kreunt en bloedt
herleidt Wout voor de micro de koers tot pure bijzaak,
het timbre in zijn stem klinkt gedecideerd,
dit is geen vooraf ingestudeerd nummertje
van een verwende en verwaande kampioen
maar scherpe taal vol onbegrip en medeleven.

In Kiev vecht een gewezen topsporter
dit keer niet met zijn gelauwerde vuisten
maar met een automatisch geweer waarmee hij
zijn volk tegen de nieuwe Stalin wil beschermen:
Vitali Klischko als de burgemeester-soldaat met
naast zich Volodymyr Zelenski, ooit gewoon komiek,
die nu ook van geen wijken weet en groeit
in zijn rol als president van een gefolterd volk.

Onze grootse grootste renner gaat na het podium
schuilen in zijn veilig familiecocon, de warmte
van vrouw en zoontje als betrouwbaar schild
voor de boze broosheid van zijn vredesteek.

Chapeau, Wout, je hebt me echt ontroerd.

VAN DE HEL NAAR DE HEMEL EN TERUG

– Fabio Jakobsen wint Kuurne-Brussel-Kuurne –

Twee jaar terug een massaspurt in Polen
waar mensen nu warm worden opgevangen die
in hun land de kogels en kanonnen zijn ontvlucht:
een renner denkt dat hij in het wild mag schieten en
laat Fabio ontploffen op het ongenadig zwart asfalt.
Dit is koers die plots tot een hel wordt omgedoopt,
de bijna-dood, een lichaam dat aan flarden vliegt en
daarna heel traag opnieuw zijn oude vormen krijgt.

Vandaag in Kuurne schiet de herstelde renner
als een blauwe schicht de overwinning tegemoet,
voorbij de grote oude pijn, de kwetsuren opgedoekt.
Deze zege wordt hem in het peloton door iedereen gegund,
de geklopte Caleb Ewan lacht zijn vriendschap bloot en
ziet hoe Fabio naast hem terecht te pronken staat,
een gevallen engel die zijn vleugels heeft teruggevonden en
zoals Ikaros – maar dan zonder val – naar de wolken vliegt.

Maar dan keert het drama Polen plots bij hem terug,
daar waar in 2020 alles voor hem bijna stopte ziet hij
opgejaagde vrouwen en kinderen die stil wenen
maar er nu de warmte krijgen die hun in Oekraïne
samen met hun mannen en vaders is ontnomen.

De winnaar buigt in Kuurne nederig het hoofd en
zegt dat hij beseft hoe groot de vrijheid hier wel is,
nog even en tranen doen hun verlossend werk,
zie de uit zijn as verrezen humane feniks op carbon.

willie verhegghe

★
ALS JE HIER
NIET VAN GENIET

BEN JE NIET GESCHIKT

OM VAN DE SPORT
TE HOUDEN

– door –

FRANK HEINEN

foto's

JORIS KNAPEN

De auteur heeft elke kilometer wel een herinnering aan of een mijmering over de Strade Bianche ('de mooiste wielerveders ter wereld'), over Siena en omgeving, het Piazza del Campo en over de paarden van de Palio.

NOG 63 KILOMETER...

Stel dat ik je zou vertellen dat ik verliefd was op een wielerveders. Stel dat ik je zou vertellen dat ik verliefd was op de Strade Bianche. Zou je me geloven? Zou ik mezelf geloven?

Stel dat we ervan uitgingen dat het klopte, jij en ik. Zou je dan 63 kilometer onverhard achter me aan sjouwen, kriskras door de geschiedenis, van hot naar her, stuiterend van finish naar de Middeleeuwen, van familiefotoalbum naar paardenraces, zou je dat doen?

NOG 62 KILOMETER...

De eerste editie van de Strade Bianche heette helemaal niet de Strade Bianche, maar de Monte Paschi Eroica, vernoemd naar de Monte dei Paschi, de oudste bank ter wereld (opgericht in 1472), met het hoofdkantoor in Siena.

De koers werd verreden op 9 oktober 2007, twee dagen voor de cyclosporatieve tocht waarvan de profkoers een bijna toevallig uitvloeisel is. Alle kans op buitensporig rotweer, maar geen mens die in die dagen nerveus de weerberichten in de gaten houdt. Daarvoor stelt het allemaal nog te weinig voor.

In de herfst van 2007 is de Monte Paschi Eroica nog een kleine wedstrijd aan het eind van het seizoen. Namens de bank waren Fiorenzo Magni en Paolo Bettini (die net voor de tweede keer op rij wereldkampioen is geworden, maar niet deelneemt) ingehuurd om de race onder de aandacht van het publiek te brengen. Bewegende beelden van die eerste editie zijn onvindbaar. Op de paar foto's die online staan, is te zien hoe Alexandre Kolobnev juichend de streep op het Piazza

del Campo passeert. Achter hem, out of focus, komt de nummer twee aangereden: Kolobnevs ploeggenoot Marcus Ljungqvist.

Kolobnev ziet er schoon uit, de tegels op het plein ogen droog. De klappende handen van de fans aan de finish zitten vast aan blote, gebruide armen.

NOG 61 KILOMETER...

Veel onbekenden in die eerste uitslag. Uitzonderingen zijn:

12. Gilberto Simoni
13. Filippo Pozzato
16. Alessandro Ballan

Voor de rest: veel Italianen, en Polen en Russen in Italiaanse dienst. Belgen zijn er bij de start van deze wedstrijd niet bij. Tussen de opgevers staat, net onder de gebroeders Schleck, de enige deelnemer uit Nederland: Niki Terpstra.

NOG 60 KILOMETER...

Daniele Bennati (niet gestart), na afloop tegen *La Gazzetta dello Sport*: 'Ik wist niet dat dit soort wegen nog bestonden.'

NOG 59 KILOMETER...

Daniele Bennati is een Toscaan, hij is geboren in Arezzo en woonde lange tijd praktisch aan het parcours van de Strade Bianche (toen dat nog niet het parcours van de Strade Bianche was).

Wanneer in 2020 de Strade de eerste grote wielertoer is die wordt afgelast vanwege corona, is ene Francis Cade, een wielersfilmer, al in Siena gearriveerd. Om zijn reis niet helemaal voor niets te laten zijn geweest, spreekt hij af om samen met de net gestopte Bennati over het parcours van de mooiste wielervedstrijd ter wereld te rijden.

(Maggie Nelson schreef een liefdesverklaring aan de kleur blauw. Op een van de eerste pagina's van *Bluets* noteert zij 'er zal niet staan: Wat is X mooi, hè? Zulke aanspraken draaien schoonheid de nek om.' Misschien heeft ze gelijk. Maar wat moet je dan? Eromheen bewegen? We zullen wel zien. Afijn, terug naar Francis Cade en zijn filmpje.)

Wat volgt is een tergend saai verslag dat er alles aan gelegen lijkt te liggen om de verheven aantrekkingskracht van de koers terug te brengen tot aardse proporties. Dit lukt niet.

Een dag later gaat Parijs-Nice gewoon van start.

NOG 58 KILOMETER...

Het parcours is sinds 2007 min of meer hetzelfde. In 2014 verhuisde de start even naar San Gimignano, maar inmiddels wordt er alweer jaren gestart in Siena, op het Piazzale della Liberta, om vervolgens via Rosa en San Rocca a Pilli, naar Radi en richting Bibbiano en Buonconvento te trekken. Daarna: Montalcino, Torrenieri, Lucignano d'Asso en dan via nog eens Buonconvento terug naar Siena, met finish op het Piazza del Campo.

NOG 57 KILOMETER...

Zo gaat het ieder jaar: de auto parkeren we buiten de stadspoorten. Mijn vader gaat op zoek naar een parkeermeter, mijn moeder en ik wachten in de schaduw van een de pijnbomen langs de weg.

De afstand van ons appartement naar deze plek is ongeveer vijftig kilometer. Vijftig kilometer tweebaanswegen vol bochten en Nederlandse nummerborden en wonderlijke inhaalmanoeuvres (niet van de auto's met die Nederlandse nummerborden, trouwens).

Zodra mijn vader terug is, beginnen we aan de klim naar het Piazza del Campo, waar we zullen vaststellen dat het er drukker en warmer lijkt dan eerdere jaren. We zullen een tijdje doorbrengen in de boekhandel in een van de zijstraatjes, we zullen in de rij gaan staan voor een ijsje van de salon met het minibalkonnetje aan het plein, waar met een beetje proppen precies drie mensen naast elkaar kunnen zitten, mensen die wij in theorie kunnen zijn, maar in de praktijk niet. We zullen ons ijsje opeten in de schaarse schaduw, op een stoepje, er zullen citroen- en chocoladedruppels op de ruwe, rechthoekige stenen druppelen en het kleine servetje dat je er in een Italiaanse ijssalon altijd bij krijgt, zal eerst kleverig worden en vervolgens aan het hoorntje kleven.

Daarna is het tijd om terug naar de auto te gaan.

NOG 56 KILOMETER...

Sterrati. 63 kilometer onverhard (zie titel).

De grindstroken in Toscane dateren uit de Middeleeuwen. De heilige Catharina van Siena schijnt over deze stroken het deel van de pelgrimsroute Via Francigena tussen Siena en Rome te hebben gelopen, dwars over de gloeiende en gloeiende Crete Senesi. Net als de kasestroken in Noord-Frankrijk worden ook de Toscaanse grindstroken uitsluitend nog gebruikt door boeren, als ze al gebruikt worden.